

BŘEZNOVÁ OSLAVA

Z tvojí školy zmizeli na 48 hodin všichni učitelé. Po dvou dnech se vrátili, jsou v pořádku, ale nic si nepamatují. Co se s nimi dělo?

„Měli pařbu a kalili,“ konstatovala nevzrušeně Vendy a lakovala si nehty.

„Nebo je unesl bývalý student, omámil je, chtěl výkupný, ale pak vyměkl,“ rozvíjel svou teorii Radek.

„Určitě provedli něco nezákonného a domluvili se, že si nic nepamatují,“ rozsvítily se oči Zuzce, milovnici Agathy Christie.

„Prostě potřebovali vypnout. Vzali si prášky na spaní, aby měli klid,“ měla jasno Terka.

„A já si myslím, že...“

Fantazie studentů jela na plné obrátky. Těch teorií, kam se učitelé poděli, bylo mnoho, jen pár flegmatiků si absence vyučujících nevšimlo a vůbec je to nezajímalo. Samotný pedagogický sbor zdravotnické školy si skutečně nic nepamatoval, jen vyučující se nápadně často zastavovali u obrazu s podobiznou Komenského a zasněně se usmívali. A úsměv také nosili, ještě častěji než kdykoli dříve, do svých vyučovacích hodin.

Jste zvědaví, co se s učiteli opravdu dělo? Byli na oslavě! Narozeninové. Hosty zahradní párty byli členové Amosovy rodiny a teď už i pedagogický sbor. Bylo to super! Jistě víte, že 28. března slaví narozeniny učitelský guru Jan Amos Komenský. Já jsem jeho anděl strážný a ano, uznávám, moc jsem se za jeho života nepředvedl. Ale nikdy není pozdě! Takže! Každý rok vyberu jeden šikovný pedagogický sbor jako hlavní dárek pro Jana Amose. To koukáte, co? V určený čas a den se před obrazem Komenského shromáždí postupně všichni učitelé (v tom jsem fakt dobřej, vnuknu jim prostě myšlenku zastavit se na tom správném místě). Obraz je pak vtáhne do magického prostoru, kde je vše možné, protože to dovoluje špetka snění, která nutně patří ke každému prima učiteli.

I letošní oslava se náramně vydařila. Angličtinářka Nikola diktovala rodičům Jana Amose recept na přípravu pudingu, tělocvikář Jirka si užil s dětmi fotbal, češtinářka Miluška předčítala Janovi slohové práce studentů, vyučující patologie Václava s dětmi pitvala žábu. Pod lípou zas učitelka ošetřovatelství Pavlína tancovala za nadšeného veselí všech tří Janových žen, učitelka biologie Monika se rozplývala nad krásnou zahradou a vůbec jí nevadilo, že její koloběžka se stala hitem mezi dětmi. Ostatní vyučující připravovali pohoštění a výzdobu. Vždy se těším na přípitek a na dort (na dort tedy víc).

„Milý Jane Amosi, milá rodino, děti, kolegyně a kolegové,“ pozvedla ředitelka Marie sklenici s vínem, „připíjím na toto ojedinělé setkání, připíjím na lidskou jedinečnost, odvahu, houževnatost, píli, smysl pro humor a fantazii Jana Amose. Nikdy nepřestávejte věřit svým snům. Vzdělávat sebe i druhé je možná náročné, ale má velkou moc! Otvírá oči, rozšiřuje obzory, dělá svět lepším místem. Takže-na zdraví!“ A už je tu konečně dort. Každý rok je jiný,

připravují ho pozvaní učitelé. Tentokrát kokosový (miluji kokos) a na povrchu bylo marcipánové logo školy, srdce s frekvencí tepu. Krásné. A hlavně moc dobré.

Povídalo se, tancovalo. Hrály se vědomostní kvízy, které připravil matikář Standa. Fyzikářka Martina pak večer dětem vyprávěla o vesmíru a o hvězdách. Oheň klidně plápolal a Jan Amos byl šťastný. Chopil se kytary a začal hrát a zpívat. Postupně se k němu všichni přidali a vzniklo opět něco magického. Že se dojímám? No a co. Nestydím se to přiznat. Uvolnění a čirá radost. Štěstí. Rozzářené oči a úsměvy. I když jsem toho hodně pokazil, na tyto oslavy jsem pyšný. Jan Amos si je zaslouží.

Že jste čekali něco akčního a dobrodružného? Nemyslete si, bylo tam všechno. (Půlnoční stezka odvahy je můj majstrštyk.) A potom, navenek obyčejné věci a maličkosti tvoří vlastně podstatu lidského štěstí. Hlavně nesmí být nuda. A zbaběloství. A hlavně je třeba se nevzdávat.

Uteklo to rychle. Takže za rok opět u Komenských na viděnou! S další skvělou učitelskou partou. A že na českých školách je z čeho vybírat! Tentokrát to budou učitelé z ...

Autorka: Eliška Krombholzová, 2.L

Autorský text: 600 slov